Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Sandu)
Dosarul nr. 2a-2703/23 (2-22173948-02-2a-17072023)

D E C I Z I E

08 noiembrie 2023 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Dulghieru Dorin și Malîi Ala
Grefier Negrei Corina

examinând în ședință de judecată publică, apelul declarat de către ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 iunie 2023, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva *****, cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor,

C O N S T A T Ă :

Pretențiile reclamantului:

La data de 24 noiembrie 2022 ***** s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva *****, cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii a indicat că a înregistrat căsătoria cu ***** la data de 27.10.2000 cu nr. 978 la Oficiul de Stare civilă Chișinău. Din relația de căsătorie au un copil și anume fiica ***** născută la ***** și fiul ***** născut la *****.

Menționează reclamantul că, în ultimul timp relațiile familiale s-au înrăutățit. A indicat că din 2012 periodic se află peste hotarele țării, părțile nu locuiesc împreună și în opinia sa familia s-a destrămat.

Comunică că, benevol va ajuta copilul minor, fiul ***** cu acordarea unei pensii alimentare în valoare de 2.500-3.000 lei lunar.

Indică că, ameliorările relațiilor cu scopul păstrării familiei în viitor nu s-au soldat cu succes, motiv din care consideră că, păstrarea familiei în continuare este imposibilă și din aceste considerente solicită desfacerea căsătoriei.

Solicită reclamantul *****, desfacerea căsătoriei cu ***** încheiate la ***** și înregistrată de către Oficiul Stare Civilă Chișinău, sub numărul de înregistrare 978 și stabilirea domiciliului copilului minor *****, a.n.***** cu mama *****.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 iunie 2023, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva *****, cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor.

S-a desfăcut căsătoria încheiată la data de 27.10.2000 și înregistrată la OSC Chișinău cu înscrierea nr. 978, încheiată între ***** și *****.

S-a stabilit domiciliul copilului minor *****, a.n.***** cu mama - *****.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, 08 iunie 2023, ***** a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a acesteia și remiterea cauzei la rejudecare.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel a indicat că nu a fost de acord cu suma propusă de pârât în cerere de chemare în judecată şi a solicitat instanţei de judecată acordarea unui termen, pentru a încheia cu ***** un acord la notar privind mărimea şi modalitate de plata a pensiei alimentare, dat fiind faptul că ***** deţine acte care dovedesc că venitul lunar al soţului este de peste 120.000 lei. Astfel, intimatul ***** este angajat la muncă în Marea Britanie, atât prin contract de muncă cât şi cu activitatea de liber profesionist.

Relevă apelanta că, ***** nu a participat benevol la întreţinerea minorului şi a făcut doar câteva transferuri pentru minor în valoare de 200 euro, astfel apelanta nu are temei să creadă că ***** va achita benevol nici cea mai mică sumă. Or, partea financiară cea mai grea este susţinută doar de către *****, mai ales că este şi fiica ***** care are nevoie de susţinere financiară fiind studentă la două facultăţi şi, de asemenea, necesită ajutor material pentru achitarea contractului de studii.

Declară apelanta că, la data de 28.03.2023 avocatul apelantei s-a prezentat la şedinţa de judecată şi a înaintat cerere privind acordarea termenului pentru încheierea unei tranzacţii de împăcare la notar, invocând că ***** va veni la sărbătorile de Paşti în Republica Moldova şi că părţile vor discuta şi vor încheia dosarul prin împăcare. Astfel, instanța de judecată a acordat termen până la data de 29.05.2023.

Menționează apelanta că, la data de 29.05.2023, având informaţia că apelanta şi ***** încă nu au ajuns la o înţelegere referitor la plata pensiei de întreţinere, avocatul pîrîtei a solicitat amânarea examinării cauzei, însă cererea respectivă nu a fost admisă.

Invocă că, instanţa nu a admis cererea avocatului pârâtei privind acordarea unui termen pentru încheierea unei tranzacţii de împăcare şi a examinat cauza în lipsa pârâtei ***** şi a avocatului său, pentru data de 08.06.2023 fiind numită ședința de pronunţare a hotărîrii.

Afirmă că, în legătură cu circumstanţele care nu au fost examinate de instanţa de judecată, şi din motiv că apelanta are pretenţii reconvenţionale cu privire la încasarea pensiei de întreținere de la reclamantul ***** şi probele unui venit mai mare decât cel indicat, avocatul petiţionarei a întocmit o cerere de reluare a examinării. Totodată, ***** pentru a nu prejudicia interesul copilului minor, care este unul superior interesului părintelui, a solicitat reluarea examinare cauzei în fond cu prezentarea cererii reconvenţionale care conţinea probe suplimentare necesare pentru a fi cercetate în ansamblu cu alte probe anexate la dosar în cadrul cercetării judecătoreşti.

Indică apelanta că, în ședința din 08.06.2023, reprezentantul pârâtului a solicitat reluarea procesului, însă instanța i-a comunicat că nu mai are timp, pronunțând dispozitivul.

Consideră că, instanța ignorând prevederile Codului de procedură civilă, ale Codului Familiei, ale Convenţiilor internaţionale privind drepturile copilului, dar şi ale Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, a emis o hotărâre contrară garanţiilor conferite de Constituţia şi a adus atingeri drepturilor fundamentale ale omului, atât mamei cât şi copilului minor.

Susține că, instanța trebuia din oficiul să atragă în proces în calitate de intervenient accesoriu Direcţia pentru protecţia drepturilor copilului pentru a-şi expune poziţia asupra cazului, chiar dacă minorul are 14 ani, drepturile şi interesele sale trebuie respectate.

Invocă că, instanța fără acordul ambilor părinţi la stabilirea domiciliului copilului minor, a decis unilateral, fără solicitare din partea reclamantului, fără acceptul din partea pârâtei, fără avizul Direcţiei pentru protecţia drepturilor copilului şi a indicat în hotărâre că copilul minor al părţilor şi anume fiul ***** a-l lăsa la domiciliul mamei *****.

În ședința instanței de apel reprezentantul apelantei *****, avocatul Prepelița Mihaela, a susținut cererea de apel, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare.

Reprezentantul intimatului *****, avocatul Iațco Claudia, nu a susținut cererea de apel, solicitând respingerea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunțat public la 08 iunie 2023, cererea de apel fiind depusă la aceeași dată – 08 iunie 2023, astfel Colegiul constată că, apelul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanţei de apel:

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit dispoziţiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu art. 373 alin. alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanţa de apel, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, ori, concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei şi normele de drept material au fost aplicate corect.

Circumstanțele de fapt ale cauzei:

Pe parcursul examinării cauzei s-a constatat că, ***** și ***** au încheiat căsătorie la data de *****, care a fost înregistrată la OSC or. Chișinău, act de căsătorie nr.978, certificat de căsătorie *****. (f.d.7)

Din căsătoria părților s-au născut doi copii: Bădărău ***** a.n.*****, care la moment este majoră și ***** a.n.*****.

Din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că relațiile conjugale au eșuat, locuiesc separat, iar tentativele de păstrare al familiei nu au avut succes.

În prima instanță s-a constatat că, conviețuirea părților și păstrarea familiei este imposibilă. Totodată, instanța de fond a dispus stabilirea domiciliului copilului minor cu mama *****.

Colegiul civil reține că ***** nu este de acord cu hotărârea primei instanțe, considerând că instanța nu a acordat părților termen pentru împăcare, totodată ultima consideră că la soluționarea chestiunii privind stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, instanța nu a obținut acordul ultimei în acest sens.

În debut, Colegiul civil urmează să verifice dacă la caz sunt întrunite premisele remiterii cauzei la rejudecare, după cum invocă apelanta, pe motivul încălcării dreptului la apărare.

Colegiul civil a stabilit că prezenta cauză a fost depusă de către ***** la data de 24 noiembrie 2022.

La data de 20 decembrie 2022 ***** a recepționat copia acțiunii și citația pentru ședința judiciară din 01 februarie 2023. (f.d.13)

În ședința de judecată din 01 februarie 2023, pârâta ***** s-a prezentat, invocând că soțul acesteia nu cunoaște despre înaintarea prezentei acțiuni, astfel cauza a fost amânată pentru data de 02 martie 2023.

La data de 01 martie 2023, avocatul Prepelița Mihaela în interesele ***** a depus o cerere cu privire la amânarea cauzei, pe motivul antrenării în cadrul unei ședințe de judecată, prezentând totodată și mandatul.

Astfel, ședința din 01 martie 2023 a fost amânată la cererea pârâtei pentru data de 28 martie 2023.

La data de 28 martie 2023, avocatul Prepeliță Mihaela a depus o cerere cu privire la acordarea pârâtei unui termen de împăcare până la 6 luni. Prin urmare, cererea a fost admisă parțial, ședința de judecată fiind amânată pentru o perioadă de 2 luni, drept termen de împăcare, până la data de 29 mai 2023, cu toate că reprezentantul reclamantului *****, avocatul Iațco Claudia a comunicat că nu cunoaște despre careva negocieri dintre părți.

La data de 28 mai 2023 avocatul Prepeliță Mihaela a depus o cerere de amânare, din motiv că părțile se află în proces de negociere a unei tranzacții de împăcare referitor la capetele de cerere deduse judecății, inclusiv referitor la pensia de întreținere a minorului. (f.d.19)

Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 29 mai 2023, s-a prezentat avocatul Iațco Claudia în interesele reclamantului *****, care a solicitat respingerea cererii cu privire la amânare, indicând că reclamantul nu-și dorește împăcarea, prin urmare, instanța a purces la examinarea cauzei, stabilind că procedura privind citarea legală al pârâtei a fost respectată.

Potrivit art. 206 alin. (5) CPC, neprezentarea în şedinţă de judecată a reprezentantului sau a unui alt participant la proces nu împiedică examinarea cauzei. *La solicitarea întemeiată a participantului la proces, instanţa poate amîna o singură dată judecarea cauzei în legătură cu neprezentarea motivată a reprezentantului acestuia*.

Astfel, în opinia instanței de apel corect prima instanță a dispus examinarea cauzei, dispunând amânarea deliberării și pronunțarea hotărârii pentru data de 08 iunie 2023.

Cu referire la argumentele reprezentantului apelantei precum că ultima în ședința din 08 iunie 2023 a solicitat reluarea examinării cauzei în fond, Colegiul civil nu urmează a reține ca fiind plauzibile aceste alegații, care ar justifica necesitatea remiterii cauzei la rejudecare, întrucât pârâta *****, recepționând copia acțiunii încă la data de 20 decembrie 2023, a avut suficient termen pentru a-și pregăti apărarea, inclusiv prin formularea unei acțiuni reconvenționale privind încasarea pensiei alimentare și stabilirea domiciliului copilului *****, or, avocatul Prepelița Mihaela, a avut împuterniciri de a reprezenta pârâta-apelantă ***** încă din data de 01 martie 2023. Mai mult ca atât, cerințele privind încasarea pensiei de întreținere nu reprezintă obiect al prezentei cauze, prin urmare instanța nici nu a avut careva temeiuri de a prelungi examinarea acestei cauze.

Totodată, pârâta ***** a avut suficient termen pentru a se împăca cu reclamantul *****, întrucât instanța i-a acordat acesteia termen suplimentar de 2 luni pentru încheierea unei tranzacții, care nu s-a scontat cu careva rezultat, or nici până la etapa examinării cauzei în instanța de apel părțile nu au întocmit vreo tranzacție, ceea ce denotă inoportunitatea acordării unui termen suplimentar la etapa examinării cauzei în fond.

În concluzie, Colegiul Civil consideră că reluarea examinării cauzei este un drept al instanței de judecată și nu o obligație, deoarece conform art.235 al.2) CPC, în cazul în care în tipul pledoariilor sau după încheierea lor, instanța consideră că trebuie clarificate noi circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei, aceasta dispune printr-o încheiere reluarea examinării cauzei în fond și a pledoariilor, conform regulilor generale.

Astfel, din analiza tuturor circumstanțelor invocate, Colegiul Civil nu a constatat vreun temei de rejudecare a cauzei.

Cu referire al fondul cauzei, Colegiul constată că, prima instanţă a determinat corect raportul juridic dedus judecăţii, circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanţilor la proces, precum și a interesului superior al copilului.

Conform art. 48 alin. (2) din Constituția, familia se întemeiază pe căsătoria liber consimţită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe dreptul şi îndatorirea părinţilor de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor.

În conformitate cu art. 33 alin. (2) Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorţ (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soți ori a tutorelui soţului în privinţa căruia s-a instituit măsura de ocrotire judiciară sub forma tutelei.

Potrivit art. 37 alin.(3) și alin (4) Codul familiei, (3) Instanţa de judecată va desface căsătoria părţilor dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile. (4) Dacă, în procesul examinării cererii de desfacere a căsătoriei, unul dintre soţi nu-şi dă acordul la divorţ, instanţa judecătorească va amîna examinarea cauzei, stabilind un termen de împăcare de la o lună la 6 luni, cu excepţia cauzelor de divorţ pornite pe motivul violenţei în familie confirmate prin probe.

Prevederile art. 2 alin. (3) Codul familiei stipulează că, relaţiile familiale sînt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

Potrivit art. 16 al Codul familiei, toate problemele vieţii familiale se soluţionează de către soţi în comun, în conformitate cu principiul egalităţii lor în relaţiile familiale. Fiecare dintre soţi este în drept să-şi continue ori să-şi aleagă desinestătător îndeletnicirea şi profesia. Soţii îşi determină domiciliul în mod liber şi independent. Relaţiile dintre soţi se bazează pe stimă şi ajutor reciproc, pe obligaţii comune de întreţinere a familiei, de îngrijire şi educaţie a copiilor.

Cu referire la cerința reclamantului ***** privind desfacerea căsătoriei, Colegiul civil consideră că prima instanță corect a admis pretenția respectivă, având în vedere că principiile enunțate supra nu mai sunt prezente în familia înregistrată, părțile nu întrețin relații reciproce, nu-şi acordă sprijin reciproc moral şi material, nu pot soluționa de comun acord problemele cotidiene, căsătoria poartă un caracter formal, părțile locuiesc la adrese diferite.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond în mod temeinic a dispus desfacerea căsătoriei, or, convieţuirea soților şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile motiv pentru care căsătoria urmează a fi desfăcută.

Totodată, Colegiul remarcă că familia poate fi definită ca o formă specifică de comunitate umană, formată dintr-un grup de persoane unite prin căsătorie, filiaţie sau rudenie, care se caracterizează prin comunitate de viaţă, interese şi întrajutorare. În cadrul relaţiilor de familie, privită în sens sociologic, apar aspecte morale, fiziologice, psihologice şi economice, care dau acestor relaţii un caracter de complexitate ce nu poate fi întâlnit la alte categorii de comunităţi sociale.

În acelaşi timp, familia se întemeiază pe căsătoria liber consimţită între bărbat şi femeie, prin urmare acest principiu nu poate fi înțeles decât în sensul că soții sunt liberi să decidă singuri încheierea căsătoriei, fără a putea fi constrânși din

afară și numai dacă există acea puternică afecțiune și atracție care, cred ei, poate da temei unei căsătorii durabile.

Astfel, pe cale de consecință se atestă că ***** și-a exprimat dezacordul cu menținerea căsătoriei în continuare, existând libertatea persoanei să solicite desfacerea căsătoriei, relațiile conjugale fiind încetate, nefiind o familie integră. Respectiv, dreptul la viață privată și de familie presupune atât dreptul de a încheia o căsătorie, cât și dreptul de a o desface.

La acest aspect, instanța de apel a reținut că părțile au avut posibilitatea să se împace, fiind acordat și termen de împăcare de două luni prin încheierea protocolară din 28.03.2023 (a se vedea procesul verbal al ședinței de judecată f.d.26) și consideră că, prima instanță corect a respins cererea pîrîtei ***** privind acordarea părților unui termen suplimentar pentru împăcare, or, din momentul depunerii acțiunii, recepționării copiei acțiunii și petrecerii primei ședințe de judecată în cadrul instanței de fond și până la momentul examinării cauzei în instanța de apel, părțile nu au încheiat un acord de împăcare, deși din momentul pronunțării hotărârii contestate a trecut un termen de cinci luni, ceea ce denotă faptul că era inoportună la momentul examinării cauzei în prima instanță, acordarea unui termen suplimentar de împăcare, reclamantul fiind absolut categoric la acest subiect, faptul dat fiind reconfirmat în ședința de judecată, iar în aceste condiții Colegiul civil consideră că nu sunt întrunite temeiurile legale privind remiterea cauzei la rejudecare.

Potrivit dispoziţiilor art. 38 alin. (2) Codul familiei în cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată:

a) să împartă, la cererea soţilor (a unuia dintre ei), bunurile lor proprietate în devălmăşie;

b) să determine care dintre părinţi va plăti pensia de întreţinere a copiilor minori şi mărimea acesteia;

c) să stabilească, la cererea soţului care are dreptul la pensia de întreţinere de la celălalt soţ, mărimea şi modul de plată a acestei pensii;

d) *să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ*.

În această ordine de idei, Colegiul civil consideră că nu a fost oportună emiterea unui aviz din partea Direcției pentru protecția drepturilor copilului, întrucât între părinți nu sunt careva neînțelegeri în privința domiciliului minorului *****, or acest fapt poate fi dedus inclusiv și din copia anexei la cererea de apel motivată, intitulată de către reprezentantul pârâtei drept cerere reconvențională, iar instanța la rândul său a avut obligația de a stabili domiciliul copilului minor cu unul din părinți, or ***** nu a obiectat asupra pretenției respective.

În corespundere cu art. 58 alin. alin. (1) şi (2) Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.

Conform prevederilor art. 63 alin. alin. (1), (2) Codul familiei, în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. (2) Dacă un atare acord lipseşte, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de interesele şi părerea copilului. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.)

Suplimentar normelor enunțate mai sus, Colegiul civil menționează că examinând problema stabilirii domiciliului copilului minor, instanţa de judecată are obligaţia de a asigura copilului protecţia şi îngrijirea necesară în vederea asigurării bună a stării sale, ţinând seama de drepturile şi obligaţiile părinţilor săi, ale reprezentanţilor săi legali sau altor persoane cărora acesta le-a încredinţat în mod legal, şi în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

La caz, instanța de apel apreciază ca întemeiată concluzia instanței de fond, prin care s-a admis cerința lui ***** cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor *****, cu mama *****, reieșind din faptul că ambii părinți au fost de acord și nici unul din părinți nu a obiectat.

Totodată, instanța de apel a reținut și faptul că, copilul ***** a.n.*****, la moment a împlinit vîrsta de 14 ani, iar conform art. 63 al.1/1 CF, în cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor.

Respectiv, din considerentul că copilul la moment singur alege cu cine să locuiască din părinți, nu este competența instanței de judecată să intervină la acest subiect, motiv din care, Colegiul Civil consideră că nu sînt temeiuri de casarea hotărîrii nici în partea stabilirii domiciliului copilului.

Cu referire al argumentele apelantei, precum că ultimei i-a fost îngrădit dreptul de a depune cerere reconvențională și a pretinde încasarea pensiei de întreținere, făcând trimitere la faptul că acesteia îi revine efectiv sarcina privind întreținerea copilului minor *****, Colegiul civil urmează să accentueze asupra

faptului că ultima este în drept de a depune o cerere de chemare în ordinea generală.

Din aceste motive, Colegiul civil constată că în cazul dat nu există temeiuri legale pentru casarea hotărârii primei instanţe, soluţia adoptată de aceasta fiind corespunzătoare exigenţelor legale, iar argumentele apelantului sunt nefondate, după cum s-a indicat mai sus.

În atare situație, Colegiul judiciar nu va analiza celelalte motive invocate în cererea de apel, întrucât nu au forță juridică de a influența prezenta soluție adoptată în speță.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de către ***** şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu art. 385 lit. a), 389-390 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

D E C I D E :

Apelul declarat de către ***** se respinge, ca neîntemeiat.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 iunie 2023, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva *****, cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor.

Decizia poate fi atacată cu recurs, la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, de la data comunicării deciziei motivate, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Dulghieru Dorin

Malîi Ala